

pengene bliver 360 Kr., og man byder i Løn 350 Kr.! Det er ikke af Pengehensyn, en Mand søger en saadan Stilling, det maa være en meget ideelt anlagt Lærer, der gør det. Vi trænger i høj Grad, synes jeg, til en Reform af vor Læreruddannelse, og det vil være naturligt, at saadanne Overvejelser henlægges til den omtalte Kommission.

Dernæst er der et andet stort Spørgsmaal, som en saadan Kommission efter min Formening kunde beskæftige sig med, og det er det økonomiske Forhold mellem Kommune og Stat, hvad Skolen angaar. Nu er det jo saaledes, at Kommunerne og Staten deler Udgifterne til Skolen imellem sig. Dette anser jeg for at være meget uheldigt, og det er sikkert en af Grundene til, at Skolevæsenet i vort Land er saa forskelligt. Hvor der er Kommunalbestyrelser, som er offervillige og har Evne til at ofre noget, kan Skolevæsenet være ret godt, men sidder der andre Steder en Kommunalbestyrelse, som ingen Interesse har for Skolevæsenet, og som maaske kun raader over smaa Midler, ja saa vil ogsaa Skolevæsenet saadanne Steder komme til at bære Spor deraf. Det vilde derfor, synes jeg, være heldigt, om der blev truffet en Ordning af det økonomiske Forhold mellem Stat og Kommune paa dette Omraade, og jeg tænker naturligvis her paa, at Hovedparten af Løset skulde trækkes af Staten og ikke i den Grad, som Tilfældet nu er, af Kommunerne.

Endvidere vil jeg nævne som Emne for en saadan Kommission vor Ungdomsskole. Den har hidtil maattet nøjes med enkelte Bevillinger paa Finanslovene. De er satte lidt op fra Aar til Aar, men hele Ordningen af denne Sag er ufuldstændig, mangelfuld, spredt og planløs. Den trænger til at komme ind under faste og lovbundne Regler. Hertil maa endvidere føjes vor højere Undervisning, Realskolen og Almen-skolen eller Gymnasierne.

Det vil altsaa ses, at det vil være et stort Arbejde, der kunde tillægges en saadan Kommission, og den burde efter min Formening sammensættes paa en alsidig Maade, saaledes at de forskellige Skoleretninger, de forskellige Interesser og Tanker, som raader indenfor Skolen, kunde faa Udtryk i Kommissionen. Jeg vil hen-

stille til den højtærede Minister, om han ikke finder sig foranlediget til i indeværende Rigsdagssamling at fremsætte Forslag om en saadan Kommission, og jeg vil da haabe, at den Modstand, der rejste sig for 1½ Aar siden, ikke maa gentages. Det var, synes jeg, et stort Ansvar, det ærede Medlem fra Assens ved den Lejlighed paa-tog sig ved, at han den Gang fik Kommissionens Nedsættelse forhindret. Hvis Kommissionen var blevet nedsat for 1½ Aar siden, havde dens Arbejde sikkert kunnet ligge færdigt nu, saaledes at vi kunde have taget denne vigtige Sag op til Behandling i indeværende Rigsdagssamling. Nu er de 1½ Aar spildte.

En Henstilling, jeg vil gøre til den højtærede Justitsminister, vedrører en Revision af Børneloven af 1905. Med denne Sags Historie forholder det sig paa følgende Maade: Der blev nedsat en Kommission i 1893. Den afgav Betænkning, men Betænkningen henlaa i mange Aar, før der kom Lovforslag frem her i Rigsdagen, og først 12 Aar efter, at Kommissionen var nedsat, i 1905, lykkedes det at faa Børneloven gennemført. Loven betegnede den Gang et stort Fremskridt. Ved den lykkedes det nemlig at drage vore for-bryderske og forsømte Børn og unge Mennesker bort fra Domsmaagten og Øvrigheden og faa lagt Varetægten af dem over i Befolkningens Haand, gennem de ca. 1200 Værgeraad, som ifølge denne Lov er blevet oprettet rundt om i vort Land. Men det viste sig snart, at Loven langt fra opfyldte de Krav, der kunde stilles til en Børnelov. Derfor blev der allerede i Aaret 1910 af den nuværende Justitsminister, som ogsaa den Gang var Justitsminister, nedsat en Kommission til at tage dette vigtige Spørgsmaal op til fornyet Overvejelse. Kommissionen fremkom allerede Aaret efter med sin Betænkning. Denne Betænkning har henligget fra 1911 til Dato, og vi har ikke set noget til den. Jeg vil nu tillade mig at spørge den højtærede Justitsminister, om han ikke er til Sinds at fremsætte Forslag til en Revision af Børneloven af 1905. Det er i højeste Grad paatrængende nødvendigt. Jeg kom lidt ind paa disse Spørgsmaal, den Gang vi forhandlede om Udvidelsen af Straffeanstalten i Nyborg